

វិគ្គមនុស្សត្រងលោក

បទបន្ទាលកាក

វេហាស័ធំឆាយ	សត្វហើរប្រញាយជាខ្សែ
ស្រែកយំហូរហែ	រាល់ខែរាល់ឆ្នាំមិនថ្ងៃ ។
យន្តហោះផ្លោតផ្លោះ	សន្លឹកលាន់អស់លោកិយ
មេឃាធ្វើហី	មិនស្តីមិនខឹងមនុស្សា ។
ឯដួងចិត្តមនុស្ស	ចំលែកប្លែកខុសវេហាស័
គ្មានរូបឡើយណា	ក្រលាបានសព្វបែបយ៉ាង ។
លោកក្រោធពត្តា	ប្រាថ្នាជំទើតក្នុងក្បាង
មានមិនស្វាង	សំអាងទ្រព្យយសសិទ្ធិ ។
មុខមាត់កិត្តិយស	អំណាចកេរ្តិ៍ឈ្មោះលាភិ
បៀតបៀនយាយី	ជាន់ឈ្នីលើសសិទ្ធិសេរី ។
ខ្លះឃើញអ្នកទាប	ទុកភាពមិនស្មើដុំដី
ឃើញអ្នកក្រក្រី	ធ្វើហីមិនខ្លីចងមិត្ត ។
វក់តែអញ្ចង	ជំទែងសំដែងឥទ្ធិឫទ្ធិ
កោតតែមិនគិត	ខំតែប្រឌិតទោសផង ។
ជាតិមនុស្សដូចគ្នា	ទោះខុសទោះជាម្កាតម្កាង
រាប់ដូចប្អូនបង	ក្តីហួងបាត់លែងមានមោះ ។
ឱចិត្តមនុស្សា	គួរណាតែឈប់ទុយិស
ទោះលើកខ្លួនខ្ពស់	ក៏មិនផុតហួសម្រឹត្យវិ ។
ចុងក្រោយដូចគ្នា	ទោះខំពឹងពារពេញផ្លូវ
ពេលដាច់ខ្យល់ទៅ	នឹងត្រូវអស់អ្វីក្នុងក្បាង ។

Ca. ០៧ ឧសភា ២០០៦